

nezralost dítěte (9 %) a grafomotorika (6,4 %). Negativním zjištěním je, že problematice připravenosti dětí na povinnou školní docházku věnuje pozornost pouze 74,6 % MŠ. Jak je již zmíněno výše, systematickou diagnostikou, včasnou intervencí a spoluprací školy s rodiči, případně poradenskými zařízeními by se mohl počet dětí s odkladem školní docházky snížit.

Možnosti spolupráce mezi mateřskými a základními školami jsou dány zejména regionálními podmínkami. Funkční formy spolupráce se daří uplatňovat zvláště v menších obcích, společných subjektech (ZŠ spojené s MŠ) a navazujících alternativních školách. Z důvodu většího počtu škol je ve velkých městech nesnadné údaje o úspěšnosti dětí získávat, pedagogové zpravidla čerpají pouze dílčí informace. Dětem nebo jejich zákonným zástupcům mateřské školy před nástupem dětí do ZŠ nabízely zvláště návštěvy prvních tříd se zhlédnutím výuky, dny otevřených dveří, schůzky, besedy, přednášky odborníků, společné aktivity pro žáky ZŠ a děti v preprimárním vzdělávání (např. kroužky, výlety, kulturní a sportovní akce).

Tabulka 16

Aktivity nabízené dětem nebo jejich zákonným zástupcům před nástupem do ZŠ – podíl škol (v %)

Typ aktivity	Podíl
Společné návštěvy ZŠ	81,1
Společné aktivity pro žáky ZŠ a děti v předškolním věku (např. kroužky, výlety, kulturní a sportovní akce)	57,4
Aktivity pro zákonné zástupce dětí v předškolním věku (den otevřených dveří, schůzky, besedy, přednášky odborníků)	80,8
Edukativně stimulační skupiny pro děti v posledním roce před zahájením povinné školní docházky	20,8
Jiný vlastní program pro děti v předškolním věku	26,5
Spoluúčast MŠ při organizaci zápisu dětí do ZŠ	29,9

Z výčtu aktivit je zřejmé, že se jedná spíše o činnosti, během nichž se děti seznamovaly s prostředím i budoucími spolužáky a získávaly důvěru ke škole. Chyběla však cílená spolupráce pedagogů mateřských a základních škol, například představení RVP pro jednotlivé stupně, představení ŠVP a s tím spojené rozšiřování povědomosti o cílech vzdělávání, vzájemné poznávání metod a forem práce apod. Jen ojediněle se učitelé ZŠ zajímají o způsoby a výsledky práce v MŠ. To znamená, že většinou chyběla cílená návaznost na dosaženou úroveň vzdělávání dětí. RVP PV požaduje, aby základní škola, zejména v počátcích své práce s dítětem, s přirozenými rozdíly ve vzdělávacích výsledcích počítala.¹⁸ Zde je velký prostor pro zlepšování vzájemné spolupráce MŠ, ZŠ a rodiny dítěte.

Dostatek příležitostí pro vzájemnou spolupráci je možné vytvořit především v těch MŠ a ZŠ, které jsou organizačně spojeny do společného právního subjektu. ČŠI v uplynulém školním roce navštívila 302 takovýchto spojených školských subjektů a měla možnost sledovat, jaký vliv má jejich společná činnost na kvalitu poskytovaného vzdělávání. Porovnáním hodnocení těchto MŠ a ZŠ lze vysledovat trend, že společné vedení škol má vliv především v oblasti hodnocení koncepce a rámce školy, kde se v řadě škol daří zejména společně nastavit jasná pravidla pro komunikaci všech aktérů, utvářet MŠ i ZŠ jako vstřícné a bezpečné místo pro děti, rodiče i pedagogy a spolupracovat s vnějšími partnery. Zároveň platí, že dosažená kvalita monitoringu a vyhodnocování práce ZŠ se často projevuje i v MŠ (a naopak). Méně pozitivní je zjištění, že se spolupráce mezi MŠ a ZŠ neodráží v průběhu vzdělávání a ve vzdělávacích výsledcích. Korelace hodnocení společně působících MŠ a ZŠ je v těchto oblastech velmi nízká, takže prakticky v tomto ohledu nadále působí jako dva oddělené subjekty. Ani těmto školám se nedaří využívat potenciál pro vzájemnou systematickou spolupráci MŠ, ZŠ a rodičů, která by se efektivně odrážela v individualizovaném průběhu vzdělávání a v podpoře dětí při dosahování lepších výsledků.

Kvalita nastaveného informačního systému se významně odráží v úrovni spolupráce mezi zákonnými zástupci dětí a školou. V případech, kdy školy se zákonnými zástupci dětí aktiv-

18 RVP PV str. 7.

